

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/33/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010084
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010084.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. apríla 2015 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry v Trenčíne a obžalovaného

Y. B.

nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., Y. ul. č. XXX/X, t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 1T/4/2015-198 zo dňa 06.02.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a prokurátorky z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 1T/4/2015-198 zo dňa 06.02.2015 bol obžalovaný Y. B. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 02.10.2014 v čase okolo 20.10 hod. pri Z. v J. pristúpil k poškodenej D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom U., D. č. XXX, chytil ju najskôr jednou rukou za krk a následne jej začal päťou udierať do oblasti tváre, načo poškodená padla na zem, kde ju obvinený naďalej udieral do tváre a zároveň jej z ruky vytrhol tašku v hodnote 10,- eur, v ktorej mala poškodená kľúče od bytu a kľúče od práce, mobilný telefón zn. E. P. XXX, sivej farby, v hodnote 300,- eur, v ktorom mala poškodená SIM kartu operátora Orange Slovensko, a.s., s tel. číslom XXXX XXX XXX, ďalej presne nezistenú knihu v hodnote 9,99 eur, pančuchy v hodnote 2,- eur a peňaženku čiernej farby v hodnote 5,- eur, v ktorej mala poškodená bankomatovú kartu a kreditnú kartu vydané Slovenskou sporiteľňou, a.s., na meno poškodenej, občiansky preukaz a kartičku poistenca zdravotnej poisťovne Dôvera vydané na meno poškodenej, autobusovú kartu, obedovú kartu do práce a finančnú hotovosť vo výške 35,- eur, následne obvinený s taškou poškodenej odišiel na neznáme miesto, pričom poškodenej tak spôsobil škodu na odcudzených veciach vo výške 361,99 eur a zároveň jej spôsobil zranenia na tvári, a to hematóm periorbitálne vľavo a v oblasti zygomaticku pravo, ktoré jej spôsobili bolesti hlavy a dočasné rozmazané videnie a vyžiadali si tak práceneschopnosť poškodenej v trvaní do 20.10.2014.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím na § 38 ods. 3 Tr. zákona v spojení s § 36 písm. l) Tr. zákona a § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní dva roky a šesť mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaniami prokurátorky a obžalovaného. Obidve odvolania boli zahlásené proti výroku o treste. Prokurátorka v dôvodoch podaného odvolania namietala, že v predmetnej trestnej veci súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 39 Tr. zák. Pochybenie spočívalo v tom, že súd mal vziať do úvahy nielen závislosť obvineného na alkohole a jeho stav

opitosti, ktorý nebol nijak zjavný, ale predovšetkým všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Okolnosti prípadu podľa názoru prokurátorky takýto postup neumožňujú, pretože orgánmi činnými v trestnom konaní neboli zistené pomery páchatel'a, okrem doznania sa a oľutovania konania, ktoré by takýto postup odôvodňovali. Obžalovaný doterajším životom preukázal, že nie je osoba, ktorá si ctí literu zákona a opakovane sa dopúšťa činnosti naplňujúcej skutkové podstaty trestných činov a priestupkov. Žiadala preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a uložil mu ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania opätovne poukazoval na to, že skutku sa dopustil na svojej priateľke v dôsledku hádky z dôvodu žiarlivosti, pričom nemal záujem obohatiť sa a násilne si privlastniť cudziu vec. Celá situácia nastala hlavne z dôvodu, že začal opätovne požívať alkoholické nápoje. Ďalej poukazoval na svoj zdravotný stav a namietal, že prevýchovu jeho osoby je možné dosiahnuť aj trestom odňatia slobody s podmienečným odkladom, pričom sám sa chce dobrovoľne protialkoholicky liečiť. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 3 rokov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním s povinnosťou podrobiť sa protialkoholickému liečeniu ústavnou formou.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi podaného odvolania podriadenej prokurátorky s tým, že ako zrušovací dôvod doplnil aj písm. e) ustanovenia § 321 ods. 1 Tr. por. a žiadal tomuto vyhovieť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť a žiadal, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu v celom rozsahu.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že podané odvolania nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vydal vyhlásenie o vine a súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ vyhlásenie o vine prijal a následne uznal vinu obžalovaného bez ďalšieho dokazovania.

Odvolací súd nezistil ani pochybenie v postupe súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu. Jednoznačne sa stotožnil s názorom, že u obžalovaného bolo možné pri ukladaní trestu aplikovať ustanovenie § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák., podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy (teda nielen vtedy, keď sú splnené podmienky § 39 ods. 1 Tr. zák.), ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej pričetnosti a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v ods. 3 a zároveň uloží ochranné liečenie. Ako vyplynulo zo záverov znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatria - liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria, obvinený sa dopustil skutku v stave zmenšených rozpoznávacích, najmä však ovládacích schopností. Jedná sa u neho o syndróm závislosti od alkoholu s dezinhibíciou (odbrzdovaním), afektového konania a emulatórných prejavov v ebrietách u akcentovanej osobnosti. Pokiaľ by i naďalej nadmerne konzumoval alkoholické nápoje, jeho pobyt na slobode by mohol byť pre spoločnosť nebezpečný a preto znalci odporučili u neho nariadenie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou. Z toho pohľadu, vzhľadom aj na okolnosti prípadu, teda, že k napadnutiu poškodenej došlo po partnerskej hádke z dôvodu žiarlivosti obžalovaného a nešlo o až tak typický prípad lúpeže, dospel odvolací súd k záveru, že pokiaľ bol obžalovanému trest odňatia slobody znížený pod zákonnú trestnú sadzbu za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, je tento postup zákonný a odôvodnený. Navyiac odvolací súd pripomína, že obžalovaný vydal pred súdom prvého stupňa vyhlásenie o vine,

ktorá okolnosť by mohla byť tiež dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Z týchto dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátorky za dôvodné.

Odvolací súd však nepovažoval za dôvodné ani odvolanie obžalovaného, pokiaľ sa tento domáhal uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom. Ako uviedla prokurátorka vo svojom odvolaní, obžalovaný ani pred týmto skutkom si nectil zákon a hoci prechádzajúce odsúdenia, resp. výkony uložených trestov odňatia slobody nepodmienečne mu boli odpustené amnestiou prezidenta republiky z 02.01.2013, obžalovaný si z toho ponaučenie nevzal. Dopustil sa závažného konania a aj podľa názoru odvolacieho súdu je namieste, aby na jeho prevýchovu bolo pôsobené nepodmienečným trestom odňatia slobody. Iba takto uložený trest môže podľa názoru odvolacieho súdu naplniť účel trestu v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák.

Napokon pokiaľ sa prokurátorka aj obžalovaný domáhali uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, odvolací súd nemal dôvod meniť tento výrok súdu prvého stupňa. Samotní znalci odporučili ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou a pokiaľ toto bude vykonávané v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, odvolací súd ho považuje za postačujúce k dosiahnutiu jeho účelu.

S poukazom na uvedené preto odvolací súd považoval podané odvolania za nedôvodné, rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a správny a podané odvolania následne podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.